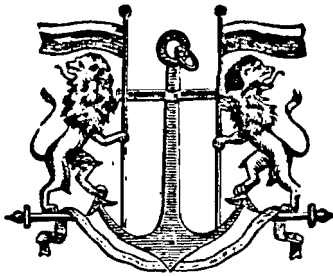

ВАРНЕНСКИЙ ОБЩИНСКИЙ ВѢСТНИКЪ

Излиза три пѣти въ мѣсеца,
обикновенно на 1, 10 и 20 числа.

Цѣната на вѣстника за година е
4 лева.

Отдѣленъ брой 10 ст.

Писма, статии, пари и всичко що е за
вѣстника се праца до Градско-Общинското
Управление въ Варна.

За обявления се плаща за редъ:

На първа страница . . . . . 30 стот.
„ втора и трета страница . . . . . 25 „
„ четвърта страница . . . . . 20 „
За първи пѣтъ, аз а слѣдующитѣ по 5 сто-
тинки по-малко на редъ.

ПУБЛИЧНА ПОДПИСКА

на

БЪЛГАРСКОТО ТЪРГОВСКО ПАРАХОДНО ДРУЖЕСТВО ПО ЧЕРНО-МОРЕ

Утвърдено съ Височайшии Указъ № 257 отъ 15 Декемврий
1892 г. и спомагано отъ Българското Княжеско Правителство
ежегодно съ 9% субсидия отъ внесения капиталъ.

ОСНОВЕНЪ КАПИТАЛЪ 2,000,000 ЛЕВА РАЗДѢЛЕНЪ НА 5000 АКЦИИ ПО 400 ЛЕВА ЕДНАТА

Съгласно чл. чл. 12 и 60 отъ устава, Приврѣменний Комитетъ на Бъл-
гарското Търговско Параходно Дружество, честь има да обяви за всеобщо зна-
ние, че се изваждатъ за проданъ 2500 поименни и 1250 безименни акции.
Подписката ще става само при Българската Народна Банка въ София, при кло-
новетѣ ѝ въ Варна, Руссе, Търново и Пловдивъ, и при венчикитѣ нейни кор-
респонденти въ околийскитѣ градове, както и въ странство гдѣто има такива.

1250 ОТЪ БЕЗИМЕННИТѢ АКЦИИ КУПУВА БЪЛГАРСКОТО КНЯЖЕСКО ПРАВИТЕЛСТВО

СТОЙНОСТЪТА НА АКЦИИТѢ Е 400 ЛЕВА ЗЛАТНИ ЕДНАТА, ПЛАТИМИ КАКТО СЛѢДВА:

100 лева златни при подписването.

100 „ „ единъ мѣсець слѣдъ именната покана и обявяванието
въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

200 лева слѣдъ два мѣсеца, считани отъ деня на послѣдната вноска.

ПОДПИСКАТА СЕ ОТВАРЯ НА 5 ТЕКУЩИЙ АПРИЛИЙ И ЩЕ ТРАЕ
ДО 21 АПРИЛИЙ 1893 ГОДИНА.

Слѣдъ закриванieto на публичната подписка, ще стане общо распрѣ-
дѣление (репартиция) на акциитѣ мѣжду подписвачитѣ.

Гр. Варна, 1 Априлий 1893 година.

Приврѣменний Комитетъ.

Съ указъ отъ 18 Февруарий т. г. подъ № 91 се разрешава щото селото Ешекъ Сенеклий Старо Загорска Околия да се преименува на „Св. Кирилъ“ въ память на Св. Българский равноапостолъ „Кирилъ“ и съ указъ отъ 15 сѣщій подъ № 89, се разрешава на с. с. Арабъ Махле и Сюютлий, които съставляватъ Арабъ Махленската Община Старо-Загорска Околия да се слѣждатъ въ едно село подъ название „Бѣлчово“ и общината да се преименува „Бѣлчовска“ за овѣковчаванне памятьта на загинали отъ злодѣйска рѣка Христо Бѣлчовъ бивший Министръ на Финанситѣ.

Понеже върлющата чума по рогатий добитѣкъ (Pestes bovina) е вече съвършено прѣкрата в Европийска Турция, Върховий Медицинский Сѣвѣтъ въ София въ засѣданнето си отъ 26 Февруарий е рѣшилъ да се дозволи внасянето отъ Европейска Турция

1) На едъръ и дребенъ рогатъ добитѣкъ живъ или закланъ;

2) Суха папа, слама и др. храни за добитѣка, както и торѣтъ му.

3) Всѣкакви сурови животински производения.

4) Вехти хамути и др. яхърни принадлежности, които сега сѣ били въ употребленне.

Господинъ Бургаский Окр. Управителъ съобщава: Господинъ Айтоский Държавенъ Ковчезникъ съ отношението си 23 Февруарий т. г. подъ № 244 ми испраща една 20 стотинкова фалшива никелова монета, хваната отъ единъ отъ подвѣдомственитѣ му Бирници при събирание държавнитѣ данѣци. Тѣзи монета се отличава отъ истинската монета въ това, че направата ѝ е отъ калай и има грубъ изгледъ, вжтрѣшната окръжностъ, която заобикаля гербѣтъ е съвършено неравна, на около по рѣбѣтъ като че ли е рѣзана съ ножъ, буквитѣ сравнително съ тѣзи въ истинскитѣ сѣ по голѣми и неравно отдалечени една отъ друга и освѣтъ това изгледѣтъ ѝ е съвършено тъменъ.

Поимененъ списъкъ

На умрѣлитѣ отъ 16 годишна възраст на горѣ, прѣвъ мѣсець Февруарий 1893 г.

№ по редъ	Име и фамилия на умрѣлия.	Участѣтъ	Мѣсто-рождение	Вѣроисповѣданне	Възраст	Жененъ, не жененъ или вдовець	Занятие	Деньгъ наемъргѣла
1	Никола Мумджиевъ	II	Варна	православно	45	не жененъ	бакалинъ	1
2	Параскевъ Филчовъ	II	Варна	"	65	" "	работникъ	1
3	Черню Георгиевъ	воененъ лазаретъ	Руссе	"	20	" "	войникъ	3
4	Атанасъ Перчемлиевъ	II	Варна	"	80	жененъ	работникъ	3
5	Сарра Гарсонова	II	"	израилтян.	80	вдовица	стопанка	4
6	Коста Койчовъ	IV	Ст. Загора	православно	55	жененъ	портной	4
7	Никола Чуловъ	IV	Шуменъ	"	28	"	учителъ	2
8	Танасъ Палиросовъ	II	Варна	"	60	"	лоткаджия	5
9	Венетия Антонова	II	"	"	77	вдовица	стопанка	5
10	Мехмедали Мустафовъ	III	"	мохамедан.	80	жененъ	работникъ	6
11	Магардичъ А. Майросовъ	II	"	григориан.	45	не жененъ	"	7
12	Айше Мехмедова	III	"	мохамедан.	60	вдовица	стопанка	7
13	Х Арпионъ Муссовъ	II	"	григориан.	56	вдовець	комаръ	7
14	Керимъ Алеевъ	б-ца	"	мохамедан.	28	—	—	7
15	Ставри Параскевовъ	IV	Турция	православно	85	не жененъ	работникъ	9
16	Мустанъ Хасановъ	III	Варна	мохамедан.	70	жененъ	желѣзаръ	9
17	Ахмедъ Фейзаловъ	III	"	"	75	вдовець	работникъ	10
18	Ибрахимъ Юсенновъ	IV	"	"	60	жененъ	"	10
19	Мавлямъ Абтулловъ	III	"	"	28	"	"	11
20	Коста К. Яневъ	б-ца	"	православно	62	—	—	13
21	Славка Божилова	II	"	"	70	вдовица	стопанка	13
22	Калица Лефтерова	IV	"	"	90	"	"	14
23	Димитръ Георгиевъ	IV	Ст. Загора	"	25	не жененъ	работникъ	14
24	Юсвию Мехмедовъ	III	Варна	мохамедан.	48	жененъ	"	15
25	Калина Колева	б-ца	с. Четма	православно	25	женена	стопанка	17
26	Аафузъ Ахмедовъ	III	Варна	мохамедан.	50	жененъ	ходжа	19
27	Мехмедъ Йомеровъ	б-ца	Добричъ	"	45	—	работникъ	20
28	Николаки Черневъ	I	Варна	православно	28	не жененъ	"	20
29	Ахмедъ Мехмедовъ	I	Турция	мохамедан.	44	жененъ	"	22
30	Георги Николовъ	IV	Варна	православно	34	не жененъ	лаборантинъ	23
31	Хараламбо Трайковъ	I	Македония	"	21	—	работникъ	25
32	Хриси Диамандиева	I	Варна	"	30	не жененъ	—	25
33	Панаиотъ Лековъ	II	"	"	62	жененъ	лозаръ	27
34	Хасанъ Демировъ	I	"	мохамедан.	60	вдовець	"	27
35	Акифъ Халимовъ	III	Азия	"	53	жененъ	работникъ	28
36	Змарайди Фотева	IV	Варна	православно	45	женена	стопанка	28
37	Иванъ Теофилактовъ	II	"	"	25	не жененъ	разсиленъ	28

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ.

Бесѣди за здравнето и болѣститѣ

Отъ Д-ръ М. Перфильевъ.

ГЛАВА VI.

(Прѣводъ отъ руски)

За необходимостта на присаждането (ослопрививанието, вакциниранието).

Всѣкому, навѣрно, се е случило да чуе, като какво нѣщо е шарка (сипаница) и вакцинирание, мвозна даже може би и да сж видѣли болни отъ шарка. Обаче, въ разни къшеница на нашето отечество и по настоящемъ можемъ намѣри цѣли села, които не само че не разбиратъ ползата отъ вакциниранието, а даже го считатъ за вреда и наказание. Лека-полека това недоуѣрие се губи, и желателно и необходимо е слѣди отъ него да не останатъ.

Нека бацитѣ и майкитѣ да си припомнятъ своитѣ дѣтски години, нека сравнятъ тѣ ония врѣмена съ сегашнитѣ и кажатъ, кога най-много дѣца сж измирали отъ шарка: тогава ли, когато малко мислѣхъ за вакциниранието, или сега, когато особено много се грижатъ за това и правителство и община? Нѣка си припомнятъ, не ли имъ се е случавало да видѣтъ цѣли семейства, поразени отъ шарката, която не щади нито малолѣтници, нито възрастни?

Въ древно врѣме, напримѣръ, прѣди триста—четирестотинъ години, често се е случавало, че цѣли градове сж се разболявали отъ шарка и почти малцина сж се отървали—за което я и нарѣкли „черна“ шарка. Така е вървѣло много врѣме, и нашето отечество не малко е пострадало отъ шарката, и у насъ тя епидемически е изпълвала цѣли градове и села. Думата ни е тукъ за така нарѣчената—натурална шарка, т. е. такава, която щомъ веднѣжъ се появи въ нѣкого, много леко прѣминува въ други, а отъ другия въ трети и тѣй нататкъ, до като не налѣгне всички, безъ да глѣда че билъ старъ или младъ. Ето защо такава шарка се нарича *епидемическа болѣст* и *прилѣчива* или *заразителна*.

Осѣнитъ, че отъ такава шарка сж измирали твърдѣ много хора, но и ония, които сж се спасявали, сж погрознявали за прѣвъ цѣлия си животъ. И сега навѣрно мвозна сж срѣщали хора, лицето на които, а така сжшо и други мѣста на тѣлото сж покрити съ трѣпчинки, т. е. съ грапавина отъ прѣтѣлена нѣкого си шарка или слѣди и глухи по сжщата причина. Попитайте такива нещастни, биле ли сж тѣ вакцинирани отъ шарка въ дѣтинство и почти винаги се оказва, че шарката не е била вакцинирана. Натуралната шарка—е тѣжка и дълга болѣст.

Истинно благодѣяние трѣба да сметемъ за цѣлото челоуѣчество случайното откритие, въ края на миналото столѣтие, на едного англичанина, който е можалъ да заблѣже, че ония, които сж имали работа съ кравы, болѣдуюци отъ натурална шарка (напр. кравари, селенки), никакъ се не разболѣватъ отъ натурална шарка. Почнали повече да обръщатъ внимание и се увѣряватъ, че дѣйствително, комуто случайно се е удало да си присади шарката (напр. комуто ржката е била одраскана и на това мѣсто е капнало гной отъ шарка отъ вимето—цимата—на кравата) той никога не се е разболѣвалъ отъ шарка.

Лека-по-лека идватъ до тѣзи мисль, че почватъ направо да събиратъ материята (гноята) на шарката отъ кравитѣ и теленцата и да я присаждатъ врѣвъ ржката на човѣка. Оказва се, че така присаденитѣ сжщо се не разболѣватъ отъ шарка.

Най-сетѣ, слава обичай, за избѣгване натуралната шарка, да присаждатъ искусствено събраната материя, която, понеже прѣдпазва заболѣванието отъ натурална шарка, наричатъ ѝ „прѣдпазителна“.

Узнаватъ, че най-доброто врѣме за такава присаждане—вакцинирание—е прѣвъ първата година отъ живота на дѣтето, най-удобното мѣсто за това—е по доло отъ рамото, на която и да бжде ржка, защото тамъ е и най-леко да се извърше тѣзи операция, и при това подъ дрѣхитѣ се не заблѣзватъ рѣзски-

тѣ, които оставатъ подиръ присаждането. Въ много държави е введено задължително присаждане, т. е. такава, на което се излагатъ всички, безъ исключение родени въ държавата.

Въ Руссия най-напрѣдъ си присадила шарката Императрица Екатерина II. Слѣдъ това присаждането се распространява се повече и повече, и сега, както е извѣстно, почти е вече задължително. Всѣко дѣте, което постѣпва въ училище, всѣкой новобранецъ, който се приема на военна служба трѣбва да сж вакцинирани—присадени, или ако не, то веднага ги вакциниратъ. Постоянитѣ Комиссии тѣй сжщо се грижатъ и улесняватъ присаждането на шарката, и доказано е, че отъ тогава, отъ какъ се е распространило прѣдпазителното присаждане, случитѣ на разболѣвания отъ натурална шарка станахъ много рѣдки, ако ний и да не можемъ да гарантираме, че ако човѣкъ е присаденъ отъ прѣдпазителна шарка, то той вече нѣма да се разболѣе отъ натуралната, обаче, знаемъ, че такива случаи сж много рѣдки. За това, всѣки, който не желаетъ да си изложи дѣтето на една твърдѣ голѣма опасностъ, длѣженъ е прѣдъ закона и съвѣстѣта си да го присади—вакцинира.

Да видимъ има ли зацо да се страхуваме отъ това присаждане. Взематъ се една капка оспенна материя отъ присадено съ шарка теле или отъ ржквата на нѣкое дѣте, взематъ се тѣзи капка съ една тѣнка игла, съ която се набодва на нѣколко мѣста кожата на онова дѣте, на което искатъ да присаждатъ шарката. Тѣзи работа е за една-две минути въ опитни ржцѣ, и болкитѣ сж най-незначителни. Подиръ два-три на набоденитѣ мѣста появяватъ се червени пятненца, съ трапчинка посрѣдъ, — това значе, че шарката се е хванала; подиръ още четири или петъ дена, тѣзи пятна се обръщатъ въ пришки, нѣщо като грахъ голѣми, подъ които зема да се събира гной. Подиръ нѣколко дена още, нагноенитѣ пришки изсъхватъ, послѣ изронватъ се и на тѣхнитѣ мѣста оставатъ бѣлѣзи въ видѣ на червени пятненца, които сетѣ ставатъ бѣли и така се запазватъ у мвозна до животъ. Трѣбва да заблѣжемъ, че както прѣвъ първитѣ дни, когато се появяватъ червениятѣ пятненца на набоденитѣ съ иглата мѣста, така и послѣ, когато пришкитѣ зематъ да гноясватъ, дѣтето го обвзема жаръ—въспаление, т. е. става неспокойно, тежичко диша и не може хубаво да спи. Но това е нищо: болѣстѣта винаги се свършва благополучно.

Веднѣжъ образуватъ ли се знаци (бѣлѣзи) на ржката — работата е свършена и шарката е присадена. Гдѣ е тукъ страшното?

Съвсѣмъ друго нѣщо е, когато те хване натурална шарка, за която говорихме по-горѣ. Тогава цѣлото тѣло се покрива съ пришки, болѣстѣта неоздравя скоро и много измѣчва, най-вече дѣцата и, твърдѣ често се случаетъ, че ги и умъртвява.

Когато сипаницата се присади, трѣбва дѣтето да се глѣда до брѣ, което все пакъ малко се разболѣва. Трѣбва да се държи на топло, да се не изважда на вѣвъ въ студено или вѣтровито врѣме, да се не оставя да пѣлзи по голата земя; ако врѣмето вѣлика е хубаво, добрѣ е да се изваде дѣтето на чистъ вѣдухъ. До като не испадатъ пришкитѣ, дѣцата по никой начинъ не трѣбва да се залеждатъ на баня; ако тѣ станатъ много кирливи, то родителитѣ имъ можтъ ги окъпа и у дома си въ топла вода. Ако слѣдъ три или четири дена, шарката на присаденото мѣсто се не появи въ видѣ на червени пятненца, трѣбва това незабавно да се каже на вакцинатора—лицето, което е присадило шарката на дѣтето — за да ѝ присади вторий пътъ.

Понѣже често се случаетъ, че се има нужда да се присади шарката на много дѣца едноврѣменно, а пакъ материята—дитрита—не стига, то вакцинаторитѣ се снабдяватъ съ такава материя, отъ присаденитѣ вече дѣца. У насъ се мисли, че дѣтето отъ което се взема материята, причинява му се съ това голѣма вреда. Ала тога е голѣмо заблужденне: никаква вреда отъ това нѣма за дѣтето,—това е вече испитано и удостоверено много хилѣди пъти.

Има специални закони почти въ всички държави, които задължаватъ присаждането на шарката на всички безъ исключение. Общинскитѣ и административни власти се задължа-

вать да бждтъ, щото всички дѣца въ повѣренния имъ районъ да се присаждатъ о време и правилно.

Нѣка прочее всѣки си изпълне дълга както прѣдъ закона, така и прѣдъ съвѣстята си.

(Слѣдва)

С М Ъ С Ъ.

Главнитѣ Библиотеки въ Свѣта.

Най-гплѣмата библиотека въ свѣта е Народната Библиотека въ Парижъ; тя съдържа повече отъ 2 милиона печатни книги, и около 200,000 ржкописи. Разницата между Императорската Библиотека въ Петербургъ и Британския Музей се състои само отъ 12,000 тома.

Въ Британския музей има 1,500,000 тома. Кралевската Библиотека въ Мюнхенъ съдържа сега нѣщо около 900,000 тома; нѣ мѣжду тѣзи има едно голѣмо количество малки памфлети.

Кралевската Библиотека въ Берлинъ съдържа 800,000 тома; Копенхагенската 510,000, Дрезденската 500,000; Библиотеката на Гетингинския Университетъ 500,000.

Кралевската Виенска Библиотека притѣжава 400,000 тома а Университетската въ Виена 370,000.

Въ Буда Пеща Университетската Библиотека има 300,000 тома, и Библиотеката на Краковския Университетъ има почти същото количество.

(Bulletin de l'imprimerie).

ИЗВѢСТІЕ.

Подписанный извѣствамъ, че доставихъ и доставямъ електрически звънци, телефони и ламби съ най умѣренни цѣни.

Желающитѣ, почитаеми господа, да си снабдятъ домътъ или дюгенътъ съ такива, могатъ да се отнесътъ до мене, вмѣсто до всевъзможни фабрики, извѣстни или неизвѣстни тѣмъ, и да си избортъ канвито желаятъ.

III уч. ул. „Прѣславска“ № 510.

Варна, 10 Мартъ 1893 год.

НИКОЛА КИРИЛОВЪ.

3—3

ВАРНЕНСКО-ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 1459

Варна 22 Мартъ 1893 год.

Съгласно окръжното прѣдписание на Военното Министерство подъ № 245/93 г. извѣства се за знание на запаснитѣ долни чинове отъ повѣренната ми община, че тѣ за напрѣдъ сж длъжни да подаватъ прошенията си на Началника на полковото военно окръжие, а не направо въ Военното Министерство, защото подаванитѣ прошения въ Министерството ще биватъ оставяни безъ послѣдствие.

За Кметъ: **С. Д. Спасовъ.**Секретаръ: **Д. Мутафовъ.**

ОТЪ СЪДЕБНИТЪ ПРИСТАВИ ПРИ ВАРНЕНСКИЙ ОКРЪЖЕНЪ СЪДЪ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 285

Подписанный П. Костовъ, помощ. на Съдеб. Приставъ, при Варненский Окр. Съдъ, на 2-й Добричский участъкъ, обявямъ че съгласно чл. 1027 отъ Гражданското Сждопроизводство, отъ послѣднето трикратно публикуване настоящето въ Варненский Общинский Вѣстникъ ще почне, и 31 день ще продължи, втора публична продажба въ канцеларията ми въ гр. Добричъ, на имотитѣ помѣнати въ обявлението ми №. 1740 публикувано въ броеве 51, 52 и 53 на вѣстникъ „Черно-Море“ прѣнадлѣжащи на покойний Тюфекчи Мустафа отъ с. Кадиево.

Отговорникъ: *Петъръ А. Поповъ*

Издава: Варн. Град. Общ. Управление

Печатница на Хр. Н. Бойничковъ—Варна.

Желающитѣ да ги купятъ прѣвъ работното време могатъ да дохаждатъ и надаватъ.

гр. Добричъ 15-й Февруарий 1893 год.

(3—3) П. П. Съдеб. Приставъ: **П. Костовъ.**

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 520

Подписанный В. Балиевъ, Пом. Съдебенъ Приставъ при Варненский Окръженъ Съдъ, на III Окол. Участъкъ, на основание чл. чл. 1018—1026 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявямъ, че слѣдъ трикратното обнародване въ Варн. Общ. Вѣстникъ, слѣдъ двѣ недѣли ще почне и се продължава 31 день и отъ послѣ по 5% до 10 дни въ Канцеларията си въ гр. Варна ще продавамъ слѣдующитѣ недвижими имущества, принадлежаци на Пеню Николовъ отъ с. Козлуджа, а тѣ сж: 1) Една къща съ 4 стаи съ каменни дувари, покривъ сазенъ, съ 2½ декара дворъ въ с. Козлуджа при съсѣди: Аврамъ Марковъ, Маринъ Колевъ, Радинъ Вълевъ и пжтъ, оцѣнена по Емлячитѣ книги 750 лева.

Тѣзи имущества ще се продаждъ за удовлетворение искътъ на Янаки Ганевъ отъ с. Козлуджа по изпълнителний листъ №. 3812 отъ 14 Декември 1891 год. на Козлудж. Мировий сждъ състоящъ се отъ 102 л. 60 ст. лихвитъ 12 на % годишно отъ 10 Ноември 1891 г. 5 л. 10 ст. вод. дѣло и гр.

Надаванието ще почне отъ оцѣнката, горѣ.

Интересующитѣ се могатъ да виждатъ книжата по продажбата всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

Гр. Варна, 9-й Мартъ 1893 г.

П. Съдебенъ Приставъ: **В. Балиевъ.**

(3—2)

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 600.

Подписанный В. Балиевъ, Помощ. Съдебенъ Приставъ при Варненский Окръженъ Съдъ, на III Окол. Участъкъ, на основание чл. чл. 1004—1026 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявямъ, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето ми въ Варнен. Градско-Общинский Вѣстникъ и до 31 день и отъ послѣ по 5% до 10 дни въ канцеларията си въ гр. Варна ще продавамъ слѣдующитѣ недвижими имущества, принадлежаци на Иванъ Темелковъ отъ с. Аджемлеръ а тѣ сж: 1) една градина (бахча) отъ 4 декара и 8 ара находяща се въ землището на с. Аджемлеръ, мѣстность „Орта-Бюлюкъ“ при съсѣди: Хюсеинъ Мустафовъ Кжджалж, Савва Врбановъ, Залумъ Исмаилъ, Иванъ Темелковъ и пжтъ оцѣнени по Емлячитѣ книги (300) триста лева.

Това имущество ще се продаде за удовлетворение искътъ на Стефанъ Трифоновъ отъ с. Аджемлеръ по изпълнителний листъ № 2316 отъ 7-й Декември 1892 год. на Варненский Окол. Мировий сждъ състоящъ се отъ 185 лева, особно лихвитъ и разноскаитѣ по изпълнението.

Надаванието ще почне отъ оцѣнката, горѣ.

Интересующитѣ могатъ да виждатъ книжата по продажбата всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

Гр. Варна, 17-й Мартъ 1893 год.

Пом. Съд. Приставъ: **В. Балиевъ.**

(3—2)